

El segle XX. Un segle per la Constitució

Del segle XX es poden destacar alguns fets que afecten el Consell General, en un procés que, vist amb la perspectiva del segle XXI, aboca en la Constitució.

Es tracta de:

- La revolta de 1933, en la que un grup de joves que reclamava el sufragi universal va tancar el Consell General a la Casa de la Vall fins que no accedissin a la seva demanda. L'ambient era difícil i la situació es va complicar amb la destitució del Consell General i la convocatòria de noves eleccions en les que van poder votar tots els homes més grans de 25 anys.
- El 1978, es va crear una nova parròquia, Escaldes-Engordany, de manera que el nombre de consellers generals, que havia estat de 24, s'eleva a 28, escollits per quatre anys i renovables cada dos anys. En aquest any, el Consell General presenta una Memòria per a la Reforma de les institucions, fruit d'un procés llarg de reflexió per trobar les formes més indicades per als canvis que s'estaven produint.
- El 1973, després de més de sis anys de reivindicació, les dones andorranes obtenen els seus drets polítics. El maig de 1968 havien presentant una súplica al respecte, signada per unes 400 andorranes, el 1970 s'atorga el dret a votar, fins al 8 de setembre de 1973 no aconsegueixen el dret a ser elegibles, però la igualtat de drets jurídics no arriba fins al 1975.
- Es crea, el 15 de gener de 1981, el Consell Executiu, com una manera de reformar les institucions, però que resultà insuficient. No obstant això, va funcionar fins al 1993, com a govern.
- El 14 de març de 1993, el poble andorrà va aprovar en referèndum el projecte de la Constitució del Principat d'Andorra i a partir a la qual el Consell General exerceix el poder legislatiu, amb un nombre de consellers generals que pot ser de 28 o de 42 i un sistema electoral en què hi ha representació territorial (2 consellers per cada parròquia, per majoria simple) i nacional, els 14 restants (proporcional).